

NO TINGUES POR

Dia 1

En la meua classe hi ha uns xiquets que estan tot el dia molestant-me, rient-se de mi. Al principi no li vaig donar importància però en passar el temps em vaig adonar que haguera hagut d'actuar més prompte, perquè ja no sols m'havien fet mal físic sinó psicològic. Hui tornant a casa del col·legi m'han començat a perseguir, ràpidament he corregut amb el propòsit d'arribar a casa com més prompte millor. Mentre corria m'han vingut milers de preguntes sense resposta: perquè a mi?, jo que he fet?... En eixe moment he notat una xicoteta puntada a la cama que m'ha fet caure a terra, m'havien enxampat! Tots aquells han començat a pegar-me fins que ha vingut una persona que ha sentit els meus crits de dolor i desesperació. M'havia salvat però no el suficient temps així que he anat a casa el més ràpid possible. Quan he arribat a casa em sentia desesperat, no tenia fam, no volia fer res, no podia comunicar-me amb ningú, estava irritat. M'he gitat al llit i m'han vingut al cap les preguntes que m'havia plantejat abans. Encara que no he aconseguit cap resposta lògica. Les llàgrimes acuden als meus ulls. Hauria volgut sincerar-me amb els pares.

Dia 2

Hui ens han repartit les notes de la primera avaluació, m'he adonat que les meues notes han baixat un muntó. M'han caigut quatre assignatures. La meua professora que em coneix des de fa tres o quatre anys diu que està molt disgustada amb mi i que va a parlar amb els meus pares. Si açò haguera passat abans estaria molt atabalat però ara em dóna exactament igual. A més pense que perquè esforçar-se o tindrà un propòsit en la vida si sempre hi haurà una persona que et xafe tots els plans que tingues.

Hui en tornar a casa no m'han perseguit però quan he arribat estaven els meus pares esperant-me per a tirar-me el puro. Jo els he dit que em deixaren en pau però no m'han fet ni mica de cas. Després de tot el sermó, ha vingut la meua germana menuda que ha intentat alegrar-me però s'ha emportat una gran desil·lusió perquè jo l'he ignorat perquè em deixara d'una vegada per sempre. M'he tancat en l'habitació pensant que ara tenia tota la meua classe i tota la meua casa en contra meua. Em pregunte per què no tinc el valor suficient per a dir als meus pares el que em passa????No és una època fàcil. Encara no m'he refet.

Dia 3

Hui hem anat d'excursió. En l'autobús ningú volia seure amb mi així que he estat sols durant tot el trajecte. Veia com tots els meus companys estaven gaudint mentre jo estava a soles, avorrit i trist. En arribar al lloc de l'excursió un noi m'ha espentat de dalt a baix de l'autobús mentre els altres es reien de mi. Estava en terra, el genoll em feia mal, no sabia que fer. Els professors no venien. No volia obrir els ulls perquè si els obria, veuria com tots els meus companys de classe estaven rient-se de mi. Necessitava eixir d'aquella situació. Quan els professors han arribat els meus companys s'han fet els bons i m'han ajudat a alçar-me a més han dit que havia caigut a soles encara que tot allò era una mentida. Intentava caminar però no podia quasi recolzar el peu en terra. Els professors han cridat els meus pares perquè m'arreglessin. Després d'estar esperant una estona han arribat. Venia ma mare i mon pare. En el viatge de tornada m'han preguntat com he caigut, però jo no he tingut el valor suficient de contar-los la veritat així que he dit que havia caigut sol. Com em feia molt de mal els meus pares m'han portat a l'hospital i el metge m'ha enguixat la cama. Per fi he arribat a casa, després de tindre un mal dia. He sopat un poc i m'he gitat al llit.

Dia 4

Hui ja no tenia excursió, era un dia normal i corrent. Encara que anava en quasi tota la cama enguixada i amb crosses. A l'hora del pati he baixat amb el conserge en l'ascensor. Com no tenia ningú amb qui estar m'he assegut en un racó del pati per a estar tranquil encara que no ha servit massa perquè han vingut tres o quatre xicots a molestar-me. El primer que han fet ha sigut agafar-me les crosses. Jo m'he alçat perquè no me les furtaren i han començat a passar-se-les entre ells mentre jo intentava agafar-les. Anava al peu coix, això feia que no poguera anar de pressa i a més que no tinguera massa estabilitat. Per això he caigut en terra altra vegada. M'estaven tractant com un animal. Encara sort que va sonar la campana i em van deixar, puge en l'ascensor i entre a classe. Em sentia malament. No podia atendre a la professora, sols pensava i pensava el que m'havien fet.

Dia 5

Hui ens han presentat a una xiqueta que ha vingut nova a la nostra classe. Ella es deia Anna i era molt amable. Em sonava molt la cara perquè viu pel mateix barri que jo. En el pati ni ella ni jo teníem amb qui estar així que ens hem ajuntat i hem començat a parlar. Hem parlat sobre que ens agrada fer, el nostre menjar preferit, que no ens agrada menjar i molts temes més. Ja quasi no em recordava del que em feien aquells xiquets em sentia molt bé amb ella. En classe Anna ha eixit a la pissarra per a fer un exercici que ningú de la classe sabia fer. Ella ho ha fet en un tres i no res. M'he adonat que era molt intel·ligent. En acabar classe Anna s'ha avançat per a tornar a casa perquè havia de fer moltes coses. A més jo anava molt lent per les crosses. Quan ja estava arribant a casa he sentit unes veus a la

meua esquena, m'he girat i eren ells. Els que sempre estan molestant-me. No podia córrer així que m'han agafat i m'han començat a pegar. Es veu que Anna ha sentit els meus crits i s'ha girat. Ràpidament ha vingut a apartar-los i dir-los que se'n vagen ja a les seues cases en lloc de fer mal altres persones. M'ha ajudat a alçar-me i m'ha portat a casa. En casa estaven els meus pares. Jo pensava que se n'aniria a la seua casa però s'ha quedat fins que ha eixit ma mare. Anna els ho ha contat tot. Ma mare ràpidament s'ha adonat de per què en casa em sentia tant mal i sempre tenia tantes ferides. Jo sabia que ara ma mare es posaria molt trista i decebuda amb mi però no ha sigut així. Ha cridat a la directora perquè prenga mesures.

Dia 6

Hui els xiquets no s'han acostat a mi en cap moment. Em sentia tranquil sense ningú que em molestara. A poquet les meues notes han anat millorant. En ma casa també la situació estava més tranquil·la. Ja tenia ganes de fer de tot. Em sentia molt bé.

He après la lliçó: no hem de tolerar que els dèbils aguanten els abusos dels poderosos sense dir ni piu.

